

Kovács Etelka

Erasmus ösztöndíjjal a Bécsi Egyetemen – 2013/14 őszi félév

Magyar mint idegen nyelv szakos hallgatóként az utolsó félévemet, s ezzel együtt az egyéni összefüggő tanítási gyakorlatomat a Bécsi Egyetemen végezhettem.

A Bécsi Egyetemet 1365-en alapították, így a legrégebbi német nyelvterületen található egyetem, és ma is Közép-Európa egyik legnagyobb egyetemének számít. Jelenleg az egyetemnek 92500 hallgatója van, összesen 187 szakirányon.

Maga a város számomra nem új, mind magánemberként, mind német szakos tanárként többször jártam már itt. Erasmus hallgatóként azonban mégis sok újdonság várt rám. A Bécsi Egyetemen profi csapat szervezi az Erasmus hallgatók ott tartózkodását. Már májusban megindult a levelezés. Maga a folyamat elég bonyolult, sok regisztrálással, jelszóval, megint regisztrálás, újabb belépési kód, újabb határidő, amire figyelni kell. Bár számomra átláthatatlan volt az egész folyamat, minden lépcsőfokot megcsináltam határidőre, és a végén minden működött. Erasmus hallgatóként az ember egyrészt teljes jogú hallgató, másrészt vendég, akire figyelnek, akinek minden bajában rögtön nagyon barátságosan segítenek. Nem küldözgetik az embert egyik helyről a másikra, míg például megszerzi a számára szükséges igazolást, hanem akihez fordultam, az végigvitte az ügyet elejétől végig, azonnal.

Az első személyes találkozó az orientáción van. Ott elmagyaráztak minden gyakorlati tudnivalót, betartandó szabályt és ajánlott lehetőséget, majd kaptunk egy minden részletre kiterjedő kézikönyvet, amit az első két hónapban mindig magammal hordtam, ha bármiben elakadtam, általában megtaláltam benne a megoldást. Például hogy hogyan tudok nyomtatni, vagy hol van a legközelebbi menza.

A diákélet rendkívül színes, érdekes. A központi és a tanszéki rendezvények mellett az Erasmus hallgatók nagy családja is élénk társasági életet él. Mindig történik valami, amire meghívót kap az ember. Túrák, városnéző séták, esti borozgatások.

Az egyetem főépülete a belvárosban, a Rathaus szomszédságában van. Szervezett, vezetővel kísért sétával ismerhettük meg a hatalmas, patinás épület minden zegét-zugát.

A Finnugor tanszék a főépülettől 10 perc sétára, a Campus területén található. A régi kórházi épületegyüttes egy hangulatos kis városka kellemes belső parkokkal, szökőkutakkal, fiatalos ülőalkalmatosságokkal. A földszinten van a tanszéki könyvtár, ahol a beiratkozott hallgatónak ingyenes a kölcsönzés. Az első emeleten van két előadóterem, ahol a legtöbb, ehhez a tanszékhez tartozó óra zajlik, gyakorlatilag nonstop. Például fél tízkor végződik az egyik és szintén fél tízkor kezdődik a másik, gyakorlatilag szünet nélkül. Talán ez is oka annak, hogy az órákon elég nagy a jövés-menés, hiszen valamikor csak ki kell menni a mosdóba, vagy el kell érni a másik épületben levő órát. A felvett tantárgyak olyan szabadon variálhatók, hogy lehetetlen olyan órarendet készíteni, ami a sok ember különböző, egyéni órarendjéhez passzol. Az előadások látogatása nem kötelező, internetes felületen elérhető az előadások teljes anyaga (a tantárgyat felvett hallgatók számára). Ennek ellenére az előadások általában „teltházások”. A szemináriumok az itthon megszokott rend szerint zajlanak.

A felvett tantárgyakat a kezdéstől számítva két hétig le lehet adni, ezért a jelentkezéseket két héttel a szemeszter kezdete után véglegesítik. Így meg lehet nézni az órákat, a tanárt, s el lehet dönteni, hogy órarendi ütközés esetén melyik tantárgyat fogjuk megtartani a kínálatból.

A Finnugor Tanszék épülete a régi kórház, a mai Campus területén

Azt gondoltam, hogy a magyar nyelvórákon csak tanár- vagy bölcsészhallgatók lesznek. Viszont vannak itt hallgatók más karokról is, például közgazdászok és orvosok, akik választható tárgyként vették fel a magyart. Az egész életem át tartó tanulás szép példájaként a 23 fős kezdő csoportban volt három idősebb kolleganő, köztük kettő friss nyugdíjas, történelem, illetve angol szakkal, akik régi vágyukat szeretnék valóra váltani a magyar nyelv elsajátításával.

A magyarországinál lényegesen magasabb szinten levő környezettudatos életmód egyik jellemző példáját találtam ott, ahol tényleg nem számítottam rá: egy picike, közös gondozásban lévő biokertet a Campus egyik szögletében. A bejáratnál tábla tájékoztatja az arra járókat a kertecske történetéről, a gondozóiról, a „nincs lehetetlen, ha valamit igazán akarunk” szemléletről. Azért emelem ezt ki, mert remek példája annak, hogy Bécsben mindig érik az embert új impulzusok, amelyek a történet továbbgondolására készítetnek.

Biokert a Campus területén

Bécs, 2014. február